

ontvout en hoog houdt, en ons helpt een ge-
lacht te vormen, dat toegerust is met heilige
kennis der eeuwige en heilige daadzaken
welke alleen den grond voor een zinnig
geloof kunnen geven; zoo laat men zich hooren.
Maar is er zulk een man te vinden?

Het is een feit, dat er haast geen weten-
schappelijke gevormde mannen gevonden wor-
den die de systematische theologie kunnen
doceren, wanneer men ze althans zoeken moet
onder hen, die reeds aan de Universiteit of als
candidaat besloten hebben de academische
loopbaan te bewandelen. In Duitsland toch
studeeren velen voor professor, en geven dan
eerst lessen als privaatdocenten, totdat men hen
een leerstoel als hoogleeraar aanwijst. Nu wil
men echter, dat men de opengevallen plaats al
bezeten door een man, die als herder en lee-
raar in de gemeente werkzaam is. Het schijnt, dat
er onder de herders en leeraars wel mannen te
vinden zijn, wier naam in de wetenschappelijke
wereld een goeden klank heeft, en van welke
men kan verwachten, dat zij in Lutherische
geest de systematische Godgeleerdheid zullen
onderwijzen.

De dingen die te Bonn openbaar werden,
waarin bleek dat de hoogleeraars aldaar niet
alleen de studeerende jongelingschap maar ook
de predikanten door z.g. vacanciecurssen
zoeken te leiden op de paden des ongelooft,
doen ook in Hannover de vraag rijzen, of de
kerk zich niet van de Universiteitsdwang moet
losmaken, om hare aanstaande dienaar op eigene
daarvoor in het leven geroepen vrije faciliteiten
op te leiden.

Zeker is er dwang van zijde der overheid
op Universitair gebied in Duitsland. Maar nog
is geen enkele stap gedaan, om zich aan dien
dwang te onttrekken. Men laat maar toe, dat
de overheid personen tot het hoogleeraarschap
roep, die althans geschikt zijn om aan de
studenten in de Godgeleerdheid datgene mede te
geven, wat zij noodig hebben, willen zij de ge-
meente opleiden op den grondslag der beji-
denis.

De gelachte om dit opgelegde juk te ver-
breken, is ook bij de Gereformeerden opgekomen,
doch het bleef helaas bij een gedachte, een
woord, en kwam niet tot een daad.

De voordrachten van de hoogleeraars Grafe
en Meinhold te Bonn, gehouden bij de door
hen georganiseerde Feriencurssus, zijn in het
licht gegeven. Het is nu gebleken, dat de ver-
slagen, die er van gegeven werden, volstrekt niet
overdreeven waren. Eene groote menigte predi-
kanten en gemeentelieden hebben gemeend hunne
instemming met de door genoemde hoogleeraars
gevolgd afbrekende critiek te moeten betuigen.
Deze betuiging heeft weder ten gevolge gehad,
dat het bestuur van de Westphalsche vereeni-
ging der vrienden van de Evangelische beji-
denis, tot welke 400 predikanten en 8000 ge-
meentelieden behooren, een openlijke verklaring
daarop in de wereld hebben gezonden. In
deze verklaring staat, dat men het betreurt,
dat zulk een belangrijk deel der Bijbelsche ge-
schiedenis als o. a. die van Abraham, den vader
aller geloovigen naar het gebied van de sagen
verwezen wordt, waardoor het getuigenis van
den Heere Jesus en van zijne apostelen omtrent
de Heilige Schrift voor onwaarschijnlijk wordt
gehoofd; dat men omtrent het H. Avondmaal
het heet laten voorkomen, alsof het niet in de
bedoeling van den Christus lag, dat het H.
Avondmaal een geveerd worden gelijk men het
viert, enz. Wij protesteerden met alle beslis-
theid tegen elken aanval in dit heilig testament van
den Heere en het Hoofd zijner gemeenten, en
tegen elken aanval, die de zwakken in verwar-
ring brengen en de geloovigen op het diepst
ergeren moet, die daarentegen door de vrienden
onzer kerk met leedvermaak, ter bereiking hun-
ner doeleinden gebruikt wordt, zoo heet het.

Ook wijst deze verklaring er op, dat in het
statuut van de Theologische faculteit te Bonn
woordelijk geschreven staat: «De faculteit beji-
det te behoeven bij de geünieerde Evangelische kerk
en is verplicht, hare leerlingen met de grond-
stellingen der kerk, gelijk zij in de erkende
beji-denischriften eenstemmig en schriftmatig
nedergelegd zijn, in overeenstemming te houden
en hare werkzaamheid aan den dienst der kerk
te wijden.»

Men ziet hieruit dat de heeren van de Theo-
logische faculteit te Bonn zich evenmin houden
aan het statuut dat tot grondslag hunner fa-
culteit ligt, als vele Leidsche theologische profes-
soren, die nog in deze eeuw verplicht waren om
hunne handteekening te plaatsen onder de for-
mulieren van eenigheid.

Uit het bovenstaande kan men duidelijk zien,
dat de strijd voor en tegen de moderne school
in Duitsland voortduurt.

Tot onzen spijt kunnen wij niet getuigen, dat
deze strijd principieel genoeg gevoerd wordt.

WINCKEL.

Voer Kinderen.

UIT HET VUUR GERUKT.

VIII.

TEGENSPORDE.

Een paar maanden na de gebeurtenissen, die
we pas verhaald hebben, gingen op een morgen
reeds tamelijk vroeg twee wandelaars door de
straten der Londense City. De een was de
heer Leenders, de ander zijn jongste zoon.

Voor een groot gebouw gekomen, bleiden
zij stil.

«Hier is het, papa!» sprak Jan, «de naam
staat aan de deur. Robertson, boekhandelaar.
U is ook juist op tijd en ik kan, als ik hard
loop, ook nog net bijtijds op kantoor zijn.»

Met een zwaai van zijn vader goeden dag en
stapte haastig voort.

Mijnheer Leenders bleef een oogenblik voor
de deur van den boekwinkel staan, vóór hij
binnentrad. Hij zag er zeer bedrukt uit, als
iemand wien zware zorgen kwelden. Wel had
hij blijkbaar zijn beste pak aangetrokken, doch
wie hem aanzag bespeurde dadelijk dat de man
niet naar een feest ging. Wat hij dan wel ging
doen, zullen wij hooren.

Mijnheer Leenders trad binnen, noemde aan
een bediende zijn naam en verzocht mijnheer
Robertson te mogen spreken. Een oogenblik
later bevond hij zich in een kantoor waar
genoemde heer hem wachtte. «Was een oud
man met een zeer vriendelijk voorkomen. Zijn
lang silwerwit haar was hem een sierlijke kroon,
en al moest hij ook reeds over de zestig zijn,
hij zag er nog wakker en krachtig uit. Hij
hield den heer Leenders een stoel en zei toen:
«Ik heb van mevrouw Campers gehoord dat
ge mij wildt spreken; ook heeft zij mij gezegd
waaroer. Toch zoo ik wel willen, dat u mij
even verteldt wat eigenlijk uw verlangen is,
ik bedoel in hoofdzaak; meer is niet noodig.»

Mijnheer Leenders had denkelijk liever ge-

had, dat de ander hem om een uitvoerig ver-
haal had gevraagd. Want, gelijk den meesten
mensen, viel 't ook hem gemakkelijker iets
breedvoerig dan beknopt te vertellen. Dinnal
echter moest hij zich naar 't hem gevraagd
schikken.

«Verhaal dat de heer Leenders deed was
niet vrolijk. Een maand geleden had hij een
brief ontvangen van een vriend uit Nederland,
die hem schreef dat het goed zou zijn, zoo hij
eens overkwam. Mijnheer Leenders namelijk
had, zoo als de lezer zal gemerkt hebben, enige
huizen en landerijen, alle in Holland gelegen.
Nu bleek het echter vrij lastig zijn bezittingen
goed na te gaan en op alles 't oog te houden,
terwijl hij zelf in Londen vertoefde en veel aan
anderen moest toevertrouwen, zooals 't ontvan-
gen van pacht, het laten verrichten van herstel-
ingen enz. Zoo had dan mijnheer Leenders
besloten al zijn bezittingen te verkoopen, te
meer daar hij hier in Londen het geld best ge-
bruiken kon. Wel was het een slechte tijd, want
met de Vrijheid, de Gelijkheid en de Broeiers-
chap was ook de Armoede 't land binnengetrok-
ken, maar toch wist Leenders geen anderen weg.

Nu had hij dan aan een vriend verzocht dit
plan voor hem uit te voeren. Deze had dit gaarne
op zich genomen, maar ongelukkig het niet zelf
volbracht, doch 't aan iemand toevertrouwd,
die, gelijk later bleek, niet deugde. Wel werden
de huizen en 't land verkocht — ze brachten
bedroef weinig op — maar toen een maand
later de afrekening plaats zou hebben, bespeurde
men dat de man die 't geld voor Leenders had
ontvangen, verdwenen was en — 't geld met hem.

Zoodra hier 't gerucht van liep, had de vriend
aan Leenders geschreven. De laatste schreef
natuurlijk geweldig, en begreep dat het zaak was
dadelijk zelf te gaan zien hoe 't stond, al zag
hij om vele redenen tegen de reis op. Hij zult
misschien zeggen: Kon Frederik dan niet gaan;
die was toch al geen kind meer en had niets
om handen. Maar laat mij u even zeggen, dat
Frederik van dit alles niets af wist. Hij had,
gelijk we zien zullen, in overleg met vader, het
best geoordeeld het vriendelijk voorstel van
kapitein Todd aan te nemen. En toen vader
den ontvanger van het brief uit Nederland ontving,
bevond Frederik zich reeds lang op het schip
de «Charlotte» in zee.

Eer echter de heer Leenders nog voor de
reis gereed was, ontving hij een tweeden brief,
waarin zijn vriend hem berichtte dat hij de
kosten en de moeite wel sparen kon. Want de man
niet alleen die de huizen en landerijen verkocht en 't
geld ontvangen had, was gevlucht, niemand wist
waarheen, maar 't geld was zeer zeker verloren.
«Het doet mij leed voor u en voor mij zelf», zoo
schreef de vriend, «maar wie kan tegen bedrie-
gers? Ik had een man genomen die door iederen
werd vertrouwd, en nu ten slotte blijkt hij
een schelm te zijn. Doch niet waar, zoo iets
had u ook kunnen overkomen!»

Daar viel natuurlijk niet veel tegen te zeg-
gen, maar met dat al wist mijnheer Leenders nu,
dat hij een arm man was. Niets kon hij thans
meer zijn eigen noemen dan het weinige geld
en goed dat hij nog te Londen bezat. Waar
moest hij verder van leven? Wat Jan verdiende
bekeekende nog heel weinig, en zelf te gaan wer-
ken, na zooveel jaren rust, was niet alleen ver-
van aangenaam, maar de vraag was ook: wat
aan te vatten?

Gelukkig was mijnheer Leenders verstandig
genoeg, om de waarheid van het oude spreek-
woord te begrijpen: Wat men uitwint is 't eerst
betaald. Hij toonde dat door nog dezelfde week
zijn woning te verlaten, tot groote verbazing
van Jan, die van alles onkundig was gebleven,
en alleen had gemerkt dat vader heel stil en
droefvrig was.

Niet ver van het huis waar mijnheer Leen-
ders woonde stond een ander, een groot ge-
bouw. Daar woonde een weduwe, Campers
geheeten, die kamers verhuurde, vooral aan
vreemdelingen, gelijk zij er trouwens zelf een was.
Zij sprak verscheidene talen en zoo viel 't haar
gemakkelijk met allerlei gasten om te gaan.
Hij zijn aankomst te Londen had mijnheer
Leenders een paar dagen in dit huis vertoefd,
en zoo de vrouw leeren kennen en de inrich-
ting van haar huis. Hij wilde toen liever op
zichzelf wonen. Doch thans begreep hij dat
de goedkoopste weg hem diende. Hij ging
naar de weduwe, huurde een kamer, en daar
hij juist nog open had en weldra vertrok hij met
Jan er heen. De meeste meubelen konden geen
plaats krijgen, doch werden zoolang opgeborgen,
om hem, zoodra mogelijk, te verkoopen. Van
de opbrengst hoopte mijnheer Leenders met
zuinigheid te kunnen leven tot hij, 't zij door
vrienden uit Nederland of wellicht door zijn
nieuwen Engelschen vriend, middelen zou vinden
om in zijn behoeften te voorzien.

AAN VRAGERS.

W. J. Het zou veel te uitvoerig worden zoo
we hier over al de Herodesen gingen spreken.
Want er zijn er zeer vele geweest. Doch om
te beginnen zou ik u raden te letten op de
volgende vier, van welke in het Nieuwe Testa-
ment gesproken wordt.

1. Herodes (bijgenaamd de groote), de koning
onder wien de Heere Christus is geboren.

2. Herodes Antipas; onder dezen vorst is de
Heere Jesus gekruist.

3. Herodes Agrippa, de koning, die een schrik-
lijk einde vond, wijl hij van de wormen werd
gegeten.

4. Herodes Agrippa II, voor wien Paulus ver-
scheen toen hij gevangen was.

We moeten er echter wel op letten, dat deze
Herodesen niet allen over een even groot ge-
bied heerschten. Agrippa had heel 't land onder
zijn heerschappij. Toch was ook zelf hij niet
meer dan een onderkoning. De eigenlijke heer
van het Joodische land ten tijde der Herode-
sen was de Caesar of keizer te Rome; zijn stad-
houder had in Palestina de groote macht in
handen. Zulk een stadhouder was Pilatus, in
wiens tijd Herodes Antipas als viervorst over
Galilea regeerde.

Over een paar andere vragen, later.

HOOGENBIRK.

INGEZONDEN STUKKEN.

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie).

Aan de Redactie van de Herald.

Hoogachtbare Redacteur!

Op de vraag van den heer W. H. Massink,
te Doorn, voorkomende in uw geacht blad van
3 dezer, betreffende den persoon van M. Ver-
meulen, dient het navolgende, dat in de
Herald van 11 Maart en in die van 21 Octo-
ber 1894 voorkomt eene waarschuwing, de laatste
getrokken uit het weekblad de Basiss en
het Kerstblad tegen een persoon, zich noemende
A. Vermeulen, die rondgaat om geld in te
zamelen, ter ondersteuning zijner studien aan

de «Theologische School», terwijl de onder-
teekenaar (zijnde Docent aan die school) de
redenen die hij (Vermeulen) voorgeeft, tot die
inzameling te moeten wraken. En bij de rond-
vraag in de Vergadering der Amsterdamse
Kerkeraad in October 11. werd navraag gedaan
naar een persoon, genaamd A. Vermeulen, en
de vraag beantwoord met eene verwijzing naar
de mededeeling omtrent hem verstrekt door het
«College van Docenten» der «Theol. School»,
zooda hierboven is medegedeeld.

En verder heeft zich iemand van gelijklui-
denden naam tot den Amsterdamchen Kerkeraad
gericht, «om een Attest van dien Raad, ten einde
zijne studien te kunnen voortzetten» en wiens
woonplaats dan een Kralingen en dan een
Charlois luiden, doch welke vraag om vol-
doende redenen van de hand is gewezen (zie
de Amsterdamse Kerkblad van 17 Febr. l.l.).

Of die drie hierboven genoemde nu een en
dezelfde persoon is, en dat hij, evenzo als som-
mige Spaansche vorsten, die bijna zooveel voor-
namen bezitten als er letters in het alfabet
zijn, en dus naar verschillende omstandigheden
van voornaam kan verwisselen, of dat A en M
eene vergissing is, dat zal een der drie het
beste kunnen beantwoorden.

Ik had den heer Massink wel schriftelijk
kunnen beantwoorden, maar dewijl die vraag
publiek werd gedaan, zoo vond ik het beter,
die vraag ook in uw geacht blad te beantwoor-
den, dewijl er nog al eens meer misbruik in
deze wordt gemaakt, en men allicht de hand
der hardhartigheid leere, waar ze juist niet
mag worden verleend!

Met dank voor uwe welwillende opname,

Uw Hoogel. toegewijde dienaar,

J. F. STIELER.

Amsterdam, 4 Maart 1895.

Gereformeerde Gezindheid.

Gereformeerde Kerken.

BEROEFEN: Bunschoten, A. H. Buitenhuis te
Sleuwyk. — Vianen, H. Teerink te Werkendam. —
Sneek B (de maai), D. Tom te Charlois c. a. —
IJlst, A. T. van Dijken te eland Marken.

AANGENOMEN: Dragten, H. Siersem te Burum
(Friesland).

BEROEFEN: Lutjegast, M. Meindertse te Olde-
kerk c. a. — Minnertsma, J. Dekker H. te Weer-
p (Geld.). — Ouderkerk aan den Amstel, A. H. Visser
te Gamarren (c. a. Tiel). — Haterwoude, P. A. E.
Sillevis Smit te Münster. — Breukelen, H. Teerink
te Werkendam B.

Nederlandsche Hervormde Kerk.

BEROEFEN: Lutter (F.), K. Kloosterman te
Tijerkade. — Lutter, J. D. Looijen te Doornburg. —
Oude-Schild, S. Steenhouwer te Huis en Lyons. —
Breda, J. A. W. Hulsbergen te Slochteren. —
«Heer-Hendrick» kinderen c. a. H. Vermaas te Sou-
burg. — Mulden (niet), J. Ph. Hartink Jr. te Nieu-
werkerk aan den IJssel. — Prinsenhage (toez.), H. E.
Vinke H. te Tricht (gen. Duursland). — Appelscha,
H. J. Hangerik te Monnikendam. — Linschoten, C.
de Vries te Hellemond. — Zuidland (c. a. IJpendijk),
P. A. Klap te Oosterland (Zierikzee). — Middel-
burg, G. E. Melsen te Kloetinge (c. a. Goes). —
Langweer c. a. (F.), L. Ingelste te Wilhelminadorp
(c. a. Goes). — Utrecht, E. C. Gravemijer te Gonnin-
gen. — Blauwekapel en Hemmen, F. W. C. L.
Schulte, cand. te Driebergen. — Zuidwilde (Dr.)
en Waperveen (toez.), R. Vorenkamp, cand. te
Kantens (Gr.).

AANGENOMEN: Arnhem, A. S. Talma te Vlis-
singen. — Boomer en Sandbeck (c. a. Eindhoven),
L. van Maanen te Willemstad (c. a. Heusden). —
De Bilt, J. L. Dippel te Harden (c. a. Harderwijk).

BEROEFEN: Willemstad (Dr.), P. J. Kroonstij-
te Scherpenisse (c. a. Zierikzee). — Santpoort, L. Knap-
per te Assen. — Maasland, P. S. Barthelemy te Strek-
kerke. — Korter en Langeraar (toez.), P. Kuinman
te Bunnik c. a. — Kolderveen c. a. F. A. van
Schack te Burg (op Texel). — Morra en Looisens,
G. Brink R. te Hornhuizen. — Rhoden, J. Busch
Kester te Dwingelo. — Rossum, P. Bokma te Huis-
singe (Zeeland). — Hasselt (O.), J. L. Dippel te
Harden (op de Veluwe). — Elst (bij Rheden), W. R.
Kahoveen te Kesteren. — Euter (gen. Wierden),
W. Voors te Kuiters. — Wijk (N.-B.) en Münster,
F. J. Hummel te Staphorst.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEFEN: Culemborg, P. Groote te Utrecht.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEFEN: Culemborg, P. Groote te Utrecht.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEFEN: Culemborg, P. Groote te Utrecht.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEFEN: Culemborg, P. Groote te Utrecht.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEFEN: Culemborg, P. Groote te Utrecht.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEFEN: Culemborg, P. Groote te Utrecht.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEFEN: Culemborg, P. Groote te Utrecht.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEFEN: Culemborg, P. Groote te Utrecht.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEFEN: Culemborg, P. Groote te Utrecht.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEFEN: Culemborg, P. Groote te Utrecht.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEFEN: Culemborg, P. Groote te Utrecht.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEFEN: Culemborg, P. Groote te Utrecht.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEFEN: Culemborg, P. Groote te Utrecht.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEFEN: Culemborg, P. Groote te Utrecht.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEFEN: Culemborg, P. Groote te Utrecht.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEFEN: Culemborg, P. Groote te Utrecht.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEFEN: Culemborg, P. Groote te Utrecht.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEFEN: Culemborg, P. Groote te Utrecht.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEFEN: Culemborg, P. Groote te Utrecht.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEFEN: Culemborg, P. Groote te Utrecht.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEFEN: Culemborg, P. Groote te Utrecht.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEFEN: Culemborg, P. Groote te Utrecht.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEFEN: Culemborg, P. Groote te Utrecht.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEFEN: Culemborg, P. Groote te Utrecht.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEFEN: Culemborg, P. Groote te Utrecht.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEFEN: Culemborg, P. Groote te Utrecht.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEFEN: Culemborg, P. Groote te Utrecht.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEFEN: Culemborg, P. Groote te Utrecht.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEFEN: Culemborg, P. Groote te Utrecht.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEFEN: Culemborg, P. Groote te Utrecht.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEFEN: Culemborg, P. Groote te Utrecht.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEFEN: Culemborg, P. Groote te Utrecht.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEFEN: Culemborg, P. Groote te Utrecht.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEFEN: Culemborg, P. Groote te Utrecht.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEFEN: Culemborg, P. Groote te Utrecht.

Evangel. Luth. Kerk.

P. VAN EIJK.

Firma JOHANNES KRAMER & Co.,

DAN 15-17, AMSTERDAM.

Koopen en verkoopen EFFECTEN, diverse LOTEN en vreemde COUPONS, Wisselen Gouden
Zilveren MUNTEN en vreemde Banknoten. Sluiten PROLONGATIE en BELEENINGEN. Nemen gelden
a DEPOSITO 1/2 pCt onder de prolongatiekoers. Bedragen tot en met Duizend Gulden worden
op vertoon terugbetaald.

UITGAVE van J. A. WORMSER, te AMSTERDAM:

De Paaschmorgen.

(MET GOEDE VRIJDAG),

DOOR

Dr. A. KUYPER.

(Deel II van „DAGEN VAN GOEDE BOODSCHAP“).

Prijs ingenaaid f 1.20. Gebonden f 1.75.

DE ZONDAGSSCHOOL.

WEEKBLAD onder Redactie van A. J. HOOGENBIRK.

Per jaargang franco per post f 2.50.

Inhoud van het Nr. van 6 Maart 1895: **Weken bij den Rooster.** — Beschouwing
over **Mattheus XIII.** — **Gij, ouders, vocht uwe kinderen op.** — Ingezonden
stukken: **Kerstfeestvieringen.** — **Velerlei.** — **Palestina.** — **Advertentiën.**

Amsterdam.

HÖVEKER & ZON.

Alexandre-Orgel,

zoo goed als NIEUW, met 2 KLAVIEREN
en VOETPEDAAL, zee doorlopende
spelen; is wegens ontbinding van een
Zongkoor bilijk TE KOOP (kast Eiken-
hout). Brieven franco, onder letters
C. D., Bureau Herald.

LICHTSTRALEN

van den KANDELAAR DES WOORDS.

door J. H. DONNER.

HET LIJDENSEVANGELIE.

HET OPSTANDSEVANGELIE.

VERSPREIDE STUKKEN.

Prijs per stuk f 0.80. Gebonden f 1.20.

Leiden. D. DONNER.

Bij den uitgever H. TULP, te Zwolle, zijn
verschoren:

C. v. d. Velten H. Johannes en zijn brief.

(Paaschverhaal). f 0.10

Anna. Het sterfbed v. d. Eva (Paaschv.). f 0.05

De Emmausgangers. f 0.03

H. M. v. d. Vegt. Een vuurb. uit den
vure gereed. f 0.15

Piet J